

Публиката остава смаяна и се чуди.

За мигъ всичко се изгубва. Фокусникътъ махва съ своя жезълъ и веднага се явява рамка за картина. Подаватъ я на публиката да се увѣри, че е здрава. Сетнѣ я взема фокусникътъ и я занася посрѣдъ стаята. Тамъ я пуска и тя увисва на въздуха. За мигъ нея закриватъ съ покривало. Снематъ покривалото и посрѣдъ рамката вече стои въ въздуха красива мома. Рамката съ момата почва да играе по стаята (рас. 2)

Новъ фокусъ. Жезълътъ се дига нагорѣ и веднага се явява жена, която подава на магйосника грозенъ турски ятаганъ. Фокусникътъ ѝ отсича главата, прилѣпя ѝ двѣ крила и я подхвърля въ въздуха. Главата почва да лети като ангелче изъ стаята. Послѣ се връща, кацва на ржката на фокусника и той я туря на жената, която веднага оживѣва. Той посега да я цѣлуне, ала тя мигомъ се прѣобрѣща въ смъртъ съ покрито тѣло (гледай рис. 3), фокусникътъ се сепва, но при все това впуска се да я гони и я пропжжда нѣкъждѣ изъ тъмата.

Сега пита се, какъ той прави горнитѣ нѣща? Ето какъ. Фокусникътъ избира винаги тъмна стая (или сцена), забулена съ черна дебела завѣса. Сега той поставя много изкусно лампитѣ. Рефлекторътъ винаги отразява свѣтлината къмъ публиката. Въ такъвъ случай, понеже къмъ очитѣ на хората пада

Рис. 2.